Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

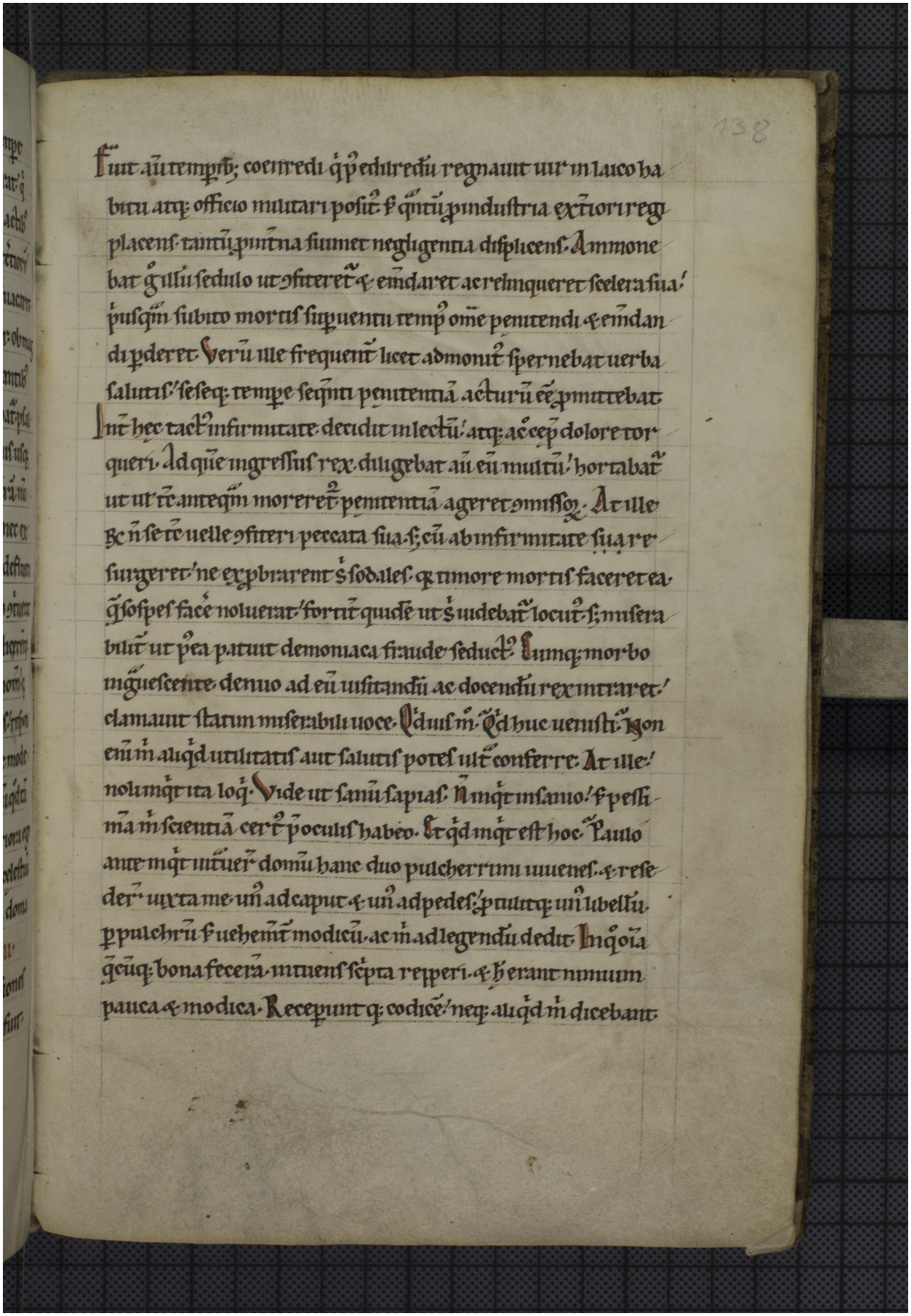

138

Fuit autem tempus; coepit redi quod pedum rectum regnauit uir in laico habitu atque officio militari positus et quantum pindustria exterior regi placens tantum pinuitia suimet negligentia displicens. Admonebat quidem sedulo ut confiteretur et emendaret ac relinqueret scelera sua. Pusquam subito mortis supuenit tempus omne penitendi et emendandi praeteriret. Verum ille frequenter licet admonitus spernebat uerba salutis. Seseque tempore sequenti penitentiam acturum esse promittebat. Interea tactus infirmitate decidit in lectum. atque accepto dolore torqueri. Ad quem ingressus rex diligebat autem eum multum. hortabatur ut ut tam antequam moreretur penitentiam ageret omissorque. At ille se non se te uelle confiteri peccata sua. si eum ab infirmitate sua resurgeret. ne exprobrarent sodales. et timore mortis faceret eaque sospes facere noluerat. fortitque quidem ut audebat locutus. si; miserabiliter ut prae patuit demoniaca fraude seductus. Cumque morbo ingruescente denuo ad eum uisitandum ac docendum rex intrare ret. clamauit statim miserabili uoce. Quid uis mihi. Quid huc uenisti. Non enim in aliquid utilitatis aut salutis potes ulterius conferre. At ille. noluimquit ita loqui. Vide ut sanum sapias. Nimquit insanio. et pessima in scientia certum oculus habeo. Et quid inquit est hoc. Paulo ante inquit intuer domum hanc duo pulcherrimi iuuenes. et resederunt uxta me unus ad caput et unus ad pedes. pruritque unus libellum pulchrum et uehementer modicum. ac in ad legendum dedit. Inquoia quoque bona feceram intuens septa reperi. et haec erant numum pauca et modica. Recepunt quoque codicem. neque aliquid in dicebant